

„დროების“ რედაქცია — სიმონსონოვის ქუჩაზე, ნა-ზარავის სახლში, 1-ლი კლასიკური გიმნაზიის უკან.

ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში, რედაქციაშივე; ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. გარეულ მცხოვრებთათვის ადრესი: ВЪ Тифлисе, въ Редакцію „Дროება“.

ფასი: წლით 9 მ., 11 თვით 8 მ., 50 კ.; 10 თვით — 8 მ.; 9 თვით — 7 მ. 50 კ.; 8 თვით — 7 მ.; 7 თვით — 6 მ. 6 თვით — 5 მ.; 5 თვით — 4 მ. 50 კ.; 4 თვით — 4 მ.; 3 თვ. — 3 მ.; 2 თვ. — 2 მ.; 1 თ. — 1 მ.

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს გარდა.

ფასი განცხადებისა: სტრიქონზე რვა კაპ; გან-ცხადება მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვა ენებზე.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოგზავნილ წერილებს დაუბეჭდავ წერილებს რედაქცია გერ დაუბრუნებს ავტორს.

ცალკე ნომერი «დროებისა» ღირს 5 კაპიკი.

არწყუნისაული თეატრი
გვიანას, მარამაზისთვის 19-ს,
გამართული იქნება

წარმოდგენა და კონცერტი

ჯარა ჰუბლი, ვერა მოსუბავი

კომედია - ვოდევილი 1 მოქმედებად.

კონცერტი

ა) ხალხური სიმღერები, ბ) ლიტე-რატურული განყოფილება და გ) კო-მიკური კუპლეტები.
ხორაში მონაწილეობას მიიღებენ:
ბ. ბალანჩივაძე, ბ. ძიქვაველიძე, ბ. ბერიშვილი, ბბ. ბეჭანიშვილები და სხვანი.

სამხრ. ბავიროვან პედაგოგ-აკომაზი

კომედია 1 მოქმედებად.

მონაწილეობას მიიღებენ: მ.მ. სა-ფაროვისა, მ. მელიქიშვილისა, მ. აბა-შიძე, ა. მოხვეცი, ა. ლულაძე, მ. ბა-ბიჩივაძე, ხორა და სხვ.

ან ტრაქტში დაუკრავს სამხედრო მუსიკა დასაწყისი 8 საათზე.

ბილეთები ისყიდება თეატრის კასსაში.

„ვიზანტია“

ამა აგვისტოს 15-ს გაიხსნება «ბა-თუმის» სასტუმრო, რომელიც ღღემ-ლის იყო დახურული. ორივე საართუ-

თანასწორობა და კეთილ-განწყობი-ლება... მაგრამ იქნება, მკითხველმაც იცოდეს, რომ ეს სიტყვები მარტო მალალი ჭრახვები არიან და იოტის ტოლა სიმართლესაც არ შეიცავენ.

ასეთი მწერალი, როგორც შერრი, („Исторія цивилизації Герма-ნი“) პირ-და-პირ ამბობს, რომ ლიუ-ტერს არ ესმოდა მაშინდელი ჰუმან-ური მიმართულება, განვითარებით კოტათი თუ მალა იდგა თავის დროის მონასტრულს სწავლა-მეცნიე-რებაზე. ნიქით და გონებით შუათანა კაცს არ აღემატებოდა. არა თუ კე-თილ-შობილოური ბუტენი, ტენგლი, ბევრი სხვებიც თანამედროვენი დაშო-რებით სჯობდნენ გამკრიანობით, ნი-ქით და სწავლით ძალად გენიოსად დასახულს ლიუტერს. თუ რა ძმობის, ერთობის და თანასწორობის მქადაგე-ბელი იყო ეს ბერი, სიანს იმ ჭაქ-ტიდამ, რომ იგი აჯანყებულ გლეხებს უწოდებდა ცოფიან ძაღლებს და ურ-ჩევდა მთავრობას და თავადებს მთ გაჟლეტას, დახრჩობას, ასო-ასოდ და-კუწვას... ლიუტერმა მხარე დაიჭირა დაჩაგრული ხალხის მტარეალებსა და

ამითი საქვეყნოდ უჩვენა ყველას, რომ იგი ძალიან შორს იდგა იმ სწავ-ლაზე, რასაც თვით მაცხოვარი გვი-ქადაგებდა. თუ გლეხს კისერზე უღე-ლი არ ადევს, მეტიხარობას დაიწყებ-ს, განებირდება და მაშინ ხომ ქვეყა-ნა დაინგრევია, აი რას ბძანებდა ძმო-ბის, ერთობის და თანასწორობის მქა-დაგებელი მარტინ ლიუტერი, ეს კერ-პი პრუსიელი „იუნკრებისა“! ჭეოდა-ლებიც მეტს აზას თხოულობდნენ. სამ-ხრეთ ბერმანის და რენის პროვინ-ციების ველნი მალე მოიწყენენ უმან-კო სისხლით, წითლად შეიღებნენ... ლიუტერიც ტაშს უკრავდა, აქენებდა მძინვარე ჭეოდალებს. მკითხველსაც ეცოდინება, რომ გლეხთა ამბობება მალე ჩაიფუშა, დაიღუპა წმინდა საქ-მე მიუნცერისა. ლიუტერსაც მეტი არა უნდოდა-რა... პოლიტიკური იდეალი ლიუტერისა—თუ კი რაიმე იდეალი მოეპოვებოდა ამ თეოლოგს—თხოუ-ლობდა ხალხის მონობას და მორჩი-ლებას ჭეოდალებსადმი. თითონ თეო-ლოგიც ყურ-მოქრილი ყმა იყო ამ უკანასკნელებისა. აი რისათვის ჭეო-დალები ხელს უწყობდნენ, ეხმარებო-

დნ მას. თუ რითიმე გამოიჩინა თავი ლიუტერმა—ეს იმითი, რომ მან გა-მოუცხადა სასტიკი ბრძოლა წნეობით დაცემულს კათოლიკე ეკლესიას და პაპას. ღიად, ლიუტერი იყო მხო-ლოდ ახალი მამღერების თეოლოგი და თეოლოგადვე დარჩა.

თითონ პედაგოგისა, სკოლას ლიუ-ტერმა ვერ მისცა სასარგებლო მიმარ-თულება, ვერ უჩვენა ნამდვილი გზა, საგანი, სახალხო სწავლა-განათლება მსხვერპლად შესწირა ეკლესიას, მთავ-რობას. აწინდელი პრუსიის სამხედ-რო-პოლიციური სკოლა ლიუტე-რის ხელთა-ქმნილებსა. ამსკოლის მეო-სებით ეხლაც დაჩაგრულია დაბალი ხალხი, ეხლაც სიტკობებით სცხოვ-რობენ პაწაწინა თავადები, გრაჟები, გერცოგები, რომელთა მიწა-მამული ისე მცირეა, რომ, ჰენეს სიტყვებისა არ იყვს, წვიმასა და ტალახში კაცი თავისუფლად ვერ გაივლის — მთლად წალის ძირზედ მიეკრობა მათი უძრავი ქონება... მაგრამ უსამართლობა და შეცდომა იქნება, ისიც არ მოვიხსენიოთ, რომ თეოლოგი-რეჟორმატო-რი დიდს მნიშვნელობას აწერდა სკო-

*) იხილე «დროება» № 178.

ლი ამ სასტუმროსა ხელ-ახლად გარ-დაკეთდა და დაერქვა სახელად «მი-ზანტია», ამ რიცხვიდან პატივის-ცე-მით მიიღებს სტუმრებს, რომელთაც ძრიელ იაფად ექნება სუფთა ოთახი და საკმელი.

არენდატორი ბ. შენგალია.

შინაური ძროხისა.

— «წერა-კითხვის საზოგადოების» წიგნთ-საცავს ამ ღღემებში რამდენიმე შემოწირულობა მოუყვდა: ბ. ნ. ხი-ზანაშვილმა შესწირა ხელთ-ნაწერი გრამატიკა, შედგენილი ბატონი-შვილის ღვეთისაგან, რომელიც იყო «პირმო-მე ირაკლი მეორის პირმო ძის ბიორ-ვისა». გრამატიკა დაწერილია 1790 წ. (ჩღე) ქ. თბილისს. საყურად-ღებოა შემდეგი ადგილი გრამატიკის წინა-სიტყვაობაში, მიმართული მეფის ირაკლისადმი: «ვინაჲთგან მოუცალეო-ბასა ქუდაშე შვერდომილ არს ერნი თქვენნი, და არა აქუსთ მოცალეობა დროჲსა ძლით მიზეზითა ერთა ქართ-ლოსიანთა, რათამცა ახნაურებითა ხელუთა გინა ჭილოსოჭიათა იუზენ შემეცნებულ ანუ ზედ-მიწვენილ: ამის გამო ეყავ შრომაჲ შემოვსტენ და შევჭონზენ ადვილ გასაგონნი ესე ძეტლთაგან და ახალთა ღრამატიკათა კითხუა მიგებითი მცირე ესე წიგნი, რლ არს გზაჲ სიბრძნისა, გინა კლი-ტე მეცნიერებისა».

ბ. ბ. ხალიკალიანმა შესწირა ამა-ვე წიგნთ-საცავს, 1) ხელ-ნაწერი «მე-

ტოლოლია» ანუ მითოლოგიური ღღე-სიკონი, რომელიც დაწერილია იო-ანე იოსების ძის ლარაძის მიერ და დასრულებული 1833 წ. 2) ამეროსის ქადაგებანი, თვით ამეროსის ხელით ნაწერი, 3) «საყოფაქცეო ჰსჯა მარ-კოს პერელასი, რომის ძეისრისა», გადმოთარგმნილი რუსულიდგან ბიო-რა ნაცელიშვილის მიერ და შედგენილი ბატონი-შვილის ღვეთისადმი, „განათ-ლებულთა შორის უბრწყინვალესისა და უბრწყინვალესთა შორის წვერთა უგანათლებულესისადმი», 4) მეტის-მე-ტად წერილის ხელით ნაწერი ხუცუ-რი წიგნი, რომელსაც ჰქვიან «ბულია-ნი ანუ საღვთსაწაულო».

— ბორის ხიდი სწორედ გაუთავე-ბელი საქმე შეიქმნა მთელის მხრი-სათვის. ჯერ იყო და ბორის გამგეო-ბის მოიჯარადრენი ტყავს აძრობდნ გამვლე-გამომვლელს. ამას გარდა, ყოველ დიდ-წყლობას ხიდი უნდა აუ-ცილებლად წაელო მტკვარს და დაწ-ყებულიყო ერთ ნავტიკებისა, ნაეებისა და ძღამის ჯამის პარამებისა. როგორც იყო, ბორის მხარის ხალხი ასცდა ამ გაჭირებას და ეღირსა ჰკინის სამუდამო ხიდს, რომელიც სწორედ დიდს შე-ღავათს უშვრება მთელს ხალხს. ბორის გამგეობას უნდოდა ეს ხიდი თითონ დაესაყუთრა და ყოველ წლიე მიელო-ყუათიანი ლუკმა მოიჯარადრეთაგან, რომელნიც, რასაკვირველია, თავიანთ მხრივ, ერთი-ორად და სამად შეისრუ-ლებდნ დანახარჯს გამვლე-გამომვ-

დნ მას. თუ რითიმე გამოიჩინა თავი ლიუტერმა—ეს იმითი, რომ მან გა-მოუცხადა სასტიკი ბრძოლა წნეობით დაცემულს კათოლიკე ეკლესიას და პაპას. ღიად, ლიუტერი იყო მხო-ლოდ ახალი მამღერების თეოლოგი და თეოლოგადვე დარჩა.

დნ მას. თუ რითიმე გამოიჩინა თავი ლიუტერმა—ეს იმითი, რომ მან გა-მოუცხადა სასტიკი ბრძოლა წნეობით დაცემულს კათოლიკე ეკლესიას და პაპას. ღიად, ლიუტერი იყო მხო-ლოდ ახალი მამღერების თეოლოგი და თეოლოგადვე დარჩა.

— ბი ორი მაგალითი იმისი, თუ ჩვენს პროვინციულურს დაბებსა და ქალაქებში (განა მარტო პროვინ-ციულურში!) რა უკადრისის ფულის ხვეკის სურვილამდე მისულა ხალხი: სოფ. სხინვალში თურმე იქაური გაჭ-რები ქათმების ყიდვის დროს თვალს აღარ უჯერებდნ და ცოცხალ ქათმებს სასწორზედ სწონენენ; კვილაც წ. 1—ოეს კიდევ თავის მამულში მომდინარე

დნ მას. თუ რითიმე გამოიჩინა თავი ლიუტერმა—ეს იმითი, რომ მან გა-მოუცხადა სასტიკი ბრძოლა წნეობით დაცემულს კათოლიკე ეკლესიას და პაპას. ღიად, ლიუტერი იყო მხო-ლოდ ახალი მამღერების თეოლოგი და თეოლოგადვე დარჩა.

წყაროს უფასოდ აღარავის აძლევს თურმე და ტაქსა დაუნინანეს: სურაზედ 1 კაპ. და კოკაზედ 2 კაპ...

== ბაზ. „ძველში“ კეთილდღეობით, რომ აგვისტოს 12-ს შესდგა ყრილობა თბილისის საკრედიტო საზოგადოების, რომელსაც მოხსენდა მინისტრის წინადადება შესახებ წესდების რამდენიმე მუხლის შეცვლისა. უმთავრესი მათგანი არიან: ა) საკრედიტო საზოგადოების „ობლიგაციები“ პრიკაზისგან ნომინალურს ფასად მიიღებოდეს და ბ) რომ საზოგადოების საერთო ყრილობა ყველა წევრების თანადასწრებით კი არა ხდებოდეს, არამედ მხოლოდ მათგან ამორჩეული 72 დეპუტატი მოიწვეოდეს და ყრილობის დროს მმართველობისაგან დანიშნული ჩინოვნიკი დაესწროდეს.

ყრილობამ სიამოვნებით მიიღო ეს წინადადება.

== ბაზ. „მელუ“ ვაჭრობინებს, რომ სომხის მღვდელი პაჩელა აზიზიანი უცენიათ მემკვიდრედ ძალკუტაში გარდაცვალებულის სომხის პაპიკისა. მისი სიმდიდრე ოთხს მილიონს გადაეჭარბება, ამბობს ესევე გაზეთი.

== ჭურძის საჭილოქსერო პარტიის ექსპერტი აგვისტოს 14-გან იტყობინება, რომ მას აღმოუჩინია ჭილოქსერა ვაჭ. როსტოვეცოვის მამულში და მებატონის მჭროსიძის ბაღში, რომელიც 12 ვერსტზედ არის დაშორებული ზაგინის სტანიცაზედ, მაიკოპის მაზრაში. ამით ვაჭები უყიდიათ მებაღე ტარაშკევიჩისაგან. აუადმყოფობით მოკული ადგილი სამას ოთხკუთხს საყენამდის იქნება.

ჩვენი თეატრის შესახებ.

წერილი მესამე. *)

დღეს ჩვენ გვინდა იმ სისტემის შესახებ მოვილაპარაკოთ, რომელიც ჩვენი თეატრისათვის უფრო შესაფერისი არის და მოსახერხებელიც.

ეს არის შემოსავლის განაწილება არტისტების შორის ღირსებისა და შრომის კვალობაზედ, რასაც სიადილისთვის სამარკო სისტემას უწოდებენ.

ამ გვარი სისტემა ჩვენთვის მით არის მოხერხებული, რომ არტისტი იმაზედ მეტს ვერ მოითხოვს, რაც წარმოდგენებიდან შემოუვა და შესაფერისი იმით, რომ საქვეყნო საქმის მოსაწახურეთ მოთავედ ეყოლება სახელ-გამოჩენილი კაცი, რომლის გულ-მოდგინე მეთაურობა არტისტებს სამაგალითოდ გაუხდებათ და საერთო საქმისთვის-კი მეტსაც გააჭირებენ და მეტსაც გააკეთებენ.

ამ სიტყვების შემდეგ იხადება კითხვა: ჩვენში შესაძლებელი არის მარკების წესით ემართოთ თეატრის საქმე, თუ არა?

ეს წესი იმაში მდგომარეობს, რომ წარმოდგენებიდან დარჩენილი წმინდა შემოსავალი მთელისთვის განაწილებაში ერთად გროვდება და ბოლოსთვის უკანასკნელს რიცხვში არტისტები ერთმანერთში იყოფენ. მხოლოდ, რათა ყოველი არტისტი შრომისა და ღირსების კვალობაზედ დაჯილდოვდეს, ამისთვის მოთამაშენი რამდენიმე ხარისხად იყოფიან. მისი განაწილებაში, სანამ ფული გროვდება, ისინი, ფულის მაგიერ, მეტს ანუ ნაკლებს, იმის კვალობაზედ, რა ხარისხისა იქნება, მარკებს იღებენ და მთელს დამლევი ფულის გასაყოფად წარმოადგენენ.

*) იხილეთ „დროება“ № 176.

ლას, რომლის წადებრაკი მიმართულება მან სამუდამოდ უარ-ჰყო და რომელიც სახალხოდ აღვირა. ლიუტერს კარგად ესმოდა, რომ რეჟორმატია ფებს მოიკიდებდა ხალხში სკოლის შემწეობით და ამისთვის ურჩევდა დაბალი ხალხისათვისაც ესწავლებინათ. მისი უმთავრესი ყურადღება მიქცეული იყო სკოლის გარეგან მხარეზე — აქ შემოიღო მან ბევრი სასარგებლო ცვლილება; სკოლის ამაღორძინებელი, განმავითარებელი სული, მიმართულება, როგორც ზემოდ შეენიშნეთ, ნამდვილს გზაზე ვერ დააყენა. რადა? — მადა, რომ, როგორც პოლიტიკაში, ისე პედაგოგიაში ლიუტერი ვიწრო შეხედულობისა იყო. ლიუტერზე უფრო დიდი ღვაწლი მიუძღვის მის თანამოღვაწეს მელანხტონს, რომელსაც შემდეგში „მგრამანის მასწავლებელი“ უწოდეს. ამან შეადგინა სხვა-და-სხვა სახელმძღვანელოები სკოლისათვის, ბევრით წინ გასწრო თავის მოძღვარს პედაგოგიურს საქმეებში. მადა, როგორც სხვაში, ისე პედაგოგიაშიც ლიუტერმა ვერ გვიჩვენა საქმის სისრულე და

დამთავრება, ვერ დაგვიტყვიდა ვერც „მენიოსობა“ და ვერც „მობა“, „ერთობა“, „თანასწორობა“ და კეთილგანწყობილება დაამყარა...

ბატ. მაღალმელის წერილს თან მოსდევს ბ. ლენინაშვილის საინტერესო წერილი — „საიდგან წარმოსდგა ძველსაში ყაჩაღობა“. ატეორის სიტყვით, „ყაჩაღობა დიდი სოციალური სენია, მაშასადამე, ამ სენის მიზეზიც ძალიან დიდი იქნება და მისი ფესვებიც ღრმად იქნება გაძღვარი. ამ სიტყვის შემდეგ, მკითხველს კანონიერი ცნობის-მოყვარება ებადება, — გაიგოს — სად და რასშია ეს „ძალიან დიდი მიზეზი“, რომელს ნიადამია „ღრმად გაძღვარი მისი ფესვები“. ძალიან დიდს მიზეზს და მისი ღრმად გაძღვარი ფესვებისა მძებნელი გადაჭრით ამბობს, რომ „ყაჩაღობის მიზეზი ხალხის გაუნათლებლობა არ არისო“. აქამომდე ყველა გვარი სოციალური სენის ერთ უმთავრეს მიზეზად მიანიათ ხალხის გაუნათლებლობა, მისი გონების სიბნელი, მაგრამ ამას უარ-ჰყოფს პატივემული ატეორი და თამამად გვიამბობს, რომ „ყაჩაღობას —

მსოქვათ უფრო აშკარად. მაგალითად: არტისტები იყოფიან ოთხს ხარისხად. პირველ ხარისხის არტისტსა აქვს თითო წარმოდგენაზედ 5 მარკა. მეორეს . . . . . 4 მარკა. მესამეს . . . . . 3 მარკა. მეოთხეს . . . . . 2 მარკა.

ოთხს ამ გვარ არტისტს თითო წარმოდგენაზედ ექნება

სულ 14 მარკა.
შეთუ თვეში მხოლოდ ოთხს ჩვეულებრივს წარმოდგენას ვინაგარიშებთ, მაშინ ამ არტისტებს თვის განმავლობაში ექნებათ:
1-ლის ხარისხისას . . . . . 20 მარკა
მე 2-ლისას . . . . . 16 "
მე 3-ლისას . . . . . 12 "
მე 4-ისას . . . . . 8 "

სულ 56 მარკა მოუგროვდებათ თვის განმავლობაში, ანუ, უკეთა ესოქვათ, ოთხის წარმოდგენიდან წმინდა შემოსავალი 168 მან. რომ დარჩეს, მაშინ ეს უნდა გაიყოს მარკებზედ, ე. ი. 56 მარკაზედ და გამოვა რომ თითო მარკა ელირება 3 მან. ანუ არტისტებს შემდეგს კვალობაზედ შეხედებათ ფული.

პირველი ხარისხისას ჰქონდა 20 მარკა. მარკა ღირს 3 მან. 20 მარკაში შეხედება 60 მან.
მე-2-რე ხარის. 16 მარკა. X 3=48 მ.
მე-3-მე ხარის. 12 მარკა. X 3=36 მ.
მე-4-ზე ხარის. 8 მარკა. X 3=24 მ.

სულ 56 მარკა. X 3=168 მ.
ამ გვარად ოთხი არტისტისთვის გვეკორდება 168 მან. და ამავე კვალობაზედ 16 არტისტი რომ ვიყოლიოთ, (ეს რიცხვი სრულიად საკმარისია ჩვენის წარმოდგენებისთვის), დაგვეკორდება 672 მან.

ამ ანგარიშის გამო იხადება შემდეგი კითხვა: თვეში ოთხს წარმოდ-

სხვა ყველაფერი შეიძლება არ იყოფდეს, მაგრამ შენი და ჩემი-კი ძალიან კარგად იცისო... ჰერ ერთი ესა, რომ შენის და ჩემის ცოდნა (იურიდიული ცნება საკუთრებისა) და განათლება ერთი და იგივე არ არის, ხალხის განათლება დიდი და ვრცელი ცნებაა და შეიცავს არა თუ მარტო შენის და ჩემის, საკუთრების ცოდნას, არამედ ბევრს სხვა რასმეს. საკუთრების ცოდნა შეიძლება მოიძებნოს ისეთს ხალხშიც-კი, რომელსაც განათლებისა იხიცი არ ესმის. მაშასადამე, შენის და ჩემის ცოდნა განათლებას როდი შეადგენს. ხალხის განათლების გაერცვლებას თან მოსდევს ყაჩაღობის შემცირება. ამის დამატკიცებელი მაგალითების დასახელება ძალიან ადვილია, თუმცა ისიც უნდა ითქვას, რომ ხალხის გაუნათლებლობა არ არის მხოლოდობითი მიზეზი ყაჩაღობისა. სხვა მიზეზებიც არიან. თუ ეს ასეა, ხალხის გაუნათლებლობაც უნდა იყვეს ყაჩაღობის ერთი მიზეზთაგანი და არის კიდევ... სოციალური სენისა. მკურნელი მეორე მიზეზსაც — სიზარმავეს, უშრომლობას —

გენას შემოქმედონ ამ ფულის მოცემა?
შეთუ რიგინა მტკიცე მტკიცეა და რიგინას წარმოდგენებს გამართავს, მაშინ თამამად შეგვიძლიან ასე ვინაგარიშოთ: თვეში ერთი წარმოდგენა მოგვეცემს წმინდა შემოსავალს 300 მ. ერთიც . . . . . 200 მ. მესამე . . . . . 150 მ. და მეოთხეც . . . . . 100 მ.

სულ . . . . . 750 მ.
ე. ი. საჭირო რიცხვზე გადაჭარბებული. მაგრამ წარმოვიდგინოთ რომელიმე შემთხვევა, რაც შემოსავალს ხელს შეუშლის და აღრიცხულ რიცხვს ვერ შეასრულებს. მაშინ მხედველობაში კიდევ გვაქვს თვეში ორი ბენეფისი, რომელიც 300 მან. არა უნაკლებს შემოსავალს მოიტანს და ჩვეულებრივი წარმოდგენებიდან შემოსავლის დანაკლისს შეავსებს.

ეს აღრიცხვა რომ ისე მარტო სიტყვიერად არ არის მოყვანილი, ამის დასამტკიცებლად მოვიყვანთ შემდეგს მაგალითს, რომლის დამსწრე და მოწამე მთელი ჩვენი საზოგადოება არის.

ჩვენა გვეყავს სწიდი არტისტი, რომელთა ბენეფისის დროს ყოველთვის მკირედის მეტნაკლებობით თეატრი საესე არის ხოლმე და სრულს შემოსავალს აძლევს. აქედგან ამხანაგობას ერგება ხოლმე 200 მანათზე მომეტებული და ოთხიც გამოიძენება ისეთი, რომელნიც თვითთულად არა ნაკლებ 100 მან. მისცემენ.

თუ ბენეფისებმა 300 მან. მაგიერ, თვეში მხოლოდ 200 მან. მისცეს ამხანაგობას, მაშინ ჩვეულებრივმა წარმოდგენებმა საჭირო ხარჯის 672 მანეთის მაგიერ 472 მან. რომ შემოიტანონ, საკმარისი იქნება.

ამის გარედ თეატრის ქირაც უეჭველია ორს თუმანზედ მაინც შემ-

უარ-ჰყოფს და ბძანებს: „უშრომლოდ ქონების შექმნა არ არის ყაჩაღობის მიზეზიო“. სჩანს, ბოროტაობის და შარბაღის ყაჩაღები მშრომელნი უნდა იყენენ... მა რატომაც არა, როდესაც დღე და ღამე თაყიანთ მსხვერპლს უყარაულებენ?... მაგრამ მკითხველმა არ უნდა დაიფიქოს, რომ ეკონომიური განუვითარებლობა, მუშაობის და შრომის სიძულვილი ხშირად ჰბადავს ხალხში და კერძო პირში ცარცვა-გლეჯის სურვილს, შენის და ჩემის უარ-ყოფას, ლტოლვილებას ყაჩაღობისადმი. მანათლებულის და მშრომელის ხალხის ცხოვრებაში ყაჩაღს იშვიათად შეხედებით და იქ-კი ხშირად, სადაც არც განათლებას და არც შრომის სიყვარული. ძველსაის რომ თავი დაეწებოთ, მეროპაშიც ვიპოვით ამის მაგალითს. პიღეთ მშრომელი საფრანგეთი და მისი ზარმატი მეზობელი მსანია... მაშ რა არის ნამდვილი მიზეზი დიდის სოციალურის სენისა, მისი ღრმად გაძღვარი ფესვებისა? ზეკითხავს განრისხებული მკითხველი. ბატ. ლენინაშვილის აზრით, ეს მიზეზია... გლეჯ-კაცის მოშლილი მე-

ცირდება, ეს შეადგენს თვეში 120 მან. და მაშინ ჩვეულებრივმა წარმოდგენებმა 352 მანეთი წმინდა შემოსავალი რომ მოგვეცეს, მეტი აღარც დაგვირდება.

სქედან აშკარად სჩანს, რომ შემოსავალი თეატრის საქმეს ვერ დაბრკოლებს, რადგანაც ჩვენში თეატრი არტისტებს იმდენს მისცემს, რომ საცხოვრებლად საჭირო ხარჯი მაინც აიღონ და თუ ჩვენს არტისტებს უსაქონოესი საშუალება გქნებათ, წარსულის მაგალითებით დაგვიტყვიან, რომ თეატრს ვერ უღალატებენ და ბევრის მომთმენნი წარსულში, მომავალშიაც გაქირვებას არ გაუქცევიან.

მკითხველი იტყვის: „საქმე გაჩაღებული ყოფილაო, დაიწყონ წარმოდგენები, რაღას ელიანო?.. საქმეც მაგაშია, რომ საქმის დაწყობი არა სჩანს,

თუმცა თეატრის მართვა შესაძლებელია. წინა წერილში ჩვენ აშკარად დაინახეთ, რომ იმ წნეობის მქონე ანტრეპრენიორის შიშა, როგორც საზოგადოდ დასის მმართველი უნდა იყოს, თუ შეუძლებელი არა, ძალიან და ძალიან ძნელია; მარკის წესით საქმის მწარმოებლის დასახელება კი უფრო ადვილად მიგვანჩნია; მაგალითად: ამ საქმისთვის ბეჯითი და ნამდვილად სასარგებლო პირი იქნებოდა თავ. შიორგი თუმანიშვილი, რომელიც პირველად ჩააგდო საძირკველი ჩვენი სამუდამო დასის შესადგენად, თავის დაუღალავის და პატისაკემის შრომით ისე გაამაგრა მისი დასაწყისი, რომ სხვა-და-სხვა შემთხვევებმა თეატრის საქმე ვერ შეარყიეს და მკვიდრ ნიღაბზედ აშენებული საქმე დღესაც მხოლოდ მმართველს ელის. თავად შიორგი თუმანიშვილსავით არავის შეგვენოდა ამ საქმის მეთაურობა და მისგან ფეხ-ადგმულს საქმეს დღესაც

უწეობა, ამ მეუწეობის დატეხ. თუმცა მკოდნე მკითხველი ამ მეურნეობის მოშლის და დაცემის მიზეზად მიიღებს, სხვათა შორის, გაუნათლებლობას, შრომის უყვარულობას, რომელსაც ავტორი ზემოდ უარაჰყოფდა, მაგრამ ეს კიდევ არაფერი, ეს მარტო ლოლიკის სისუსტეს ამტკიცებს... საქმე ის არის, რომ მარტო მოშლილი მეურნეობა არც ყოფილა და არც არის ყაჩაღობის ერთადერთი მიზეზი. მსეთი მეურნეობა ხალხში ჰბადაეს უფრო წერილმან ქურდობას, ვიდრე ყაჩაღობას. მაგრამ თითონ ავტორი ამტყუნებს თავის თავს, როდესაც ვრცლად ლაპარაკობს, რომ ყაჩაღობა აშენდა რაინდობაზე და წარმოიშვა ისტორიულ გარემოებათაგან (ეს აზრი ავტორს მშვენიერად აქვს გატარებული თავის წერილში). ღიად, ყაჩაღობა დიდი სოციალური სენია, ღრმად აქვს ფესვები გამდგარი. ძიდეც ამიტომ მის მხოლოდობით მიზეზად არ ჩაითვლება მარტო ასეთი მარტივი მიზეზი, როგორც „გლეხ-კაცის მოშლილი მეურნეობა“. ამ სენს, ამ დიდს მოელენსა დიდი მიზეზიცა აქვს.

იმასავით ბეჯითად ვერაფერ მოეცილება.

ამავე საქმისთვის სასარგებლო იქნებოდა თავ. მიხ. პეტ. ბებუთაშვილი და კიდევ რამდენიმე პირნი, რომელთაც დღეს ვერ ვახსენებთ სხვა-და-სხვა გარემოების მიზეზით.

რასაკვირველია, ზემო მოხსენებულთ პირთ შორის არც ერთი არ არის ისეთისთვის, რომ მარტოდ, დრამატული საზოგადოების მიუშველებლად შესძლოს თეატრისთვის ყველაფრის გარეგება და სწორედ ამისთვის დრამატულს საზოგადოებას ფულის ანგარიში, პიესების გადათვლიერება, შესწორება და ზოგიერთი საჭირო ნივთების მოპოვება თავის თავზედ უნდა მიეღო; მაშინ წარმოდგენების რიგინად წამყვანი კაცი ბევრით უფრო ადვილად იშოვებოდა.

ამ გვარად, ჩემის აზრით, ჩვენი თეატრის საქმეების წაყვანა შესაძლებელია მხოლოდ დრამატულის საზოგადოების მმართველობის დახმარებით და საქმის მკოდნე პირის მეთაურობით.

მიაკციეთ, ბატონებო, ყურადღება ჩვენს თეატრს, ვიმეორებ, რომ მას მტირე სამსახური არ გაუწევია ჩვენის საერთო საქმის წინ-წასვლაში და არც მომავალში დარჩება უნაყოფო.

საქცილას თეატრიკა.

„დროშის“ კორესპონდენტი

მშთანი, აგვისტოს 15-ს. ეს თვე ქუთათურებისათვის მეტად საყურადღებოა, მაგრამ სასურველს კი არას წარმოადგენს. ბუნებაც მოიღუშა—თითქო აჰყვა ჩვენი ცხოვრების მიმდინარეობას. ხშირმა წვიმებმა, არეულმა ტაროსმა და საშინელმა ნოტი-

თვით ეს მიზეზი სხვა-და-სხვა გვარისა და ფერისაა. პირველად ესა, რომ სოციალური სენი უნდა მოიძებნოს მთლად ხალხის სოციალურს სხეულში. და ეს უკანასკნელი ხომ ნაყოფია სხვა-და-სხვა გარემოებათა, მიზეზთა. როგორც თქვენც გეცოდინებათ, ხალხის საზოგადოებრივი სხეული შესდგება მრავალ-გვარი ელემენტებიდან, ნაწილებიდან. აქ მრავალ-ნაირს ელემენტს, ნაწილს შეხედებით—ისტორიულს, პოლიტიკურს, ზნეობრივს, იურიდიულს, ეკონომიურს... ასეთი თუ ისეთი სენი იზდება ამ ელემენტთა ზედ-მოქმედებით, გავლენით. მსევე უნდა ითქვას იმ დიდს სენზედ, როგორც ყაჩაღობა ჩვენში და სხვაგან. ყაჩაღობასაც ღრმად ფესვები აქვს გამდგარი საზოგადოებრივს სხეულში, მის არსებაში. მის ასახსნელად როდი კმარა მარტო ერთი მიზეზი, არა—ამ სენს ჰბადაეს და ასაზრდოებს მთელი ჯგუფი სხვა-და-სხვა ელემენტთა, ძალათა. მართალია, ხშირად ერთი რომელიმე ელემენტი, ძალა იქერს მთელს ჯგუფში თვალ-საჩინო ალავს და ჰგონიათ კი-

ობამ შეგვაწუხა და გაავრცელა სხვა-და-სხვა სენი. უფრო უჩივიან მუცლის ფალაოთობას. მრთის სიტყვით, ბუნებაც არეულია და ჩვენს ცხოვრებასაც ბევრი შავი დღე გამოიკრია.

შავი დღე იყო ამ თვის 13-ს. მე მოგახსენებთ სათავად-აზნაურო ბანკში მამულების ვაჭრობაზე, რომელიც ამ რიცხვში მოხდა. ამ შავი დღის დაწყებამდის რაღაც განსაკუთრებული სახე დაედო მუთაისს. შევლას თვლები გამტყრებული ჰქონდა, სახე დაღრევილი და ვისმეს რომ რამეს ეტყოდა, პასუხად სხვას გეუბნებოდა. შესაბრალოს სურათს წარმოადგენდა ამ დღეს ბანკის დარბაზი, ცრემლიანთ ბევრს ნახავდით. ბევრს შეეტანა მხედრი ფული, მაგრამ ვაი ამისთანა შეტანას, როცა თითო მანათი უღირთ მანათ ნახევრად. რაოდენიმე მამულები გაიყიდა და ბანკსაც დარჩა. დასაფიქრებელია მდგომარეობა ბანკის მოვალეთა და თვით ბანკისაც. დღეს გაღიხადეს, ხვალ გაღიხადეს, გაღიხადიან ზევ და მახვვს აი კითხვა, რომლის პასუხი მეტად მწვაფია. ან რა ბოლო ექმნება ბანკს, თუ მამულები მას შერჩა!

ამ თვის 20-ილამ მუთაისში ყველა სასწავლებლებში მისაღები ეგზამენები დაიწყება. შინ მოსთვლის, რამდენს აუტირდება დედა ამ დღეებში თუ უფკანსობისა და თუ სხვა-და-სხვა მიზეზების გამო. რა გვემელება, რით დავაკმაყოფილოთ ჩვენი სწავლის წყურვილი! სწავლაზე დამოკიდებული ჩვენი აწმყო და მომავალი, ჩვენი ეკონომიური და გონებრივი წარმატება. მიცი ამაზე მეტყვიან—ამ საგანზე ბევრი თქმულა და დაწერილია. დაწერილა და თქმულა, მაგრამ ჩვენ მაინც არ მოვიშლით ჩვენს გოდებას და ლაღდებას. სწავლა გვიდა, ცოტა სასწავლებლები გვაქვს, საჭიროა

დევ, ვითომ ეს ძალა იყოს ერთადერთი მიზეზი საზოგადოებრივი სენისა, მაგრამ ეს მარტო პირველის შეხედულობით არის, სენის დაკვირვება, გამოკვლევა დაგვიტყვიებს, რომ იგი უნდა მოიძებნოს სხეულის საზოგადომდგომარეობაში. აი რისათვის აწინდელი მეცნიერება ხალხს უცქერის, როგორც სხეულს, ორგანიზმს. ეს შეხედულობა სუფევს ვერეთვე იმ მეცნიერებაში (იურისპრუდენცია), რომელსაც ყაჩაღობა ეკუთვნის და ეგონებ, არც ერთი კრიმინალისტი არ ახირდება და არ დაიწყებს დამტკიცებას, ვითომ ყაჩაღობის მიზეზი, ჩვენში, თუ სხვაგან, მარტო გლეხ-კაცის მოშლილი, დაცემული მეურნეობა იყოს.

იყო ერთი ხანა მეცნიერებაში, როდესაც დიდს სენს მარტო ეკონომიური მიზეზით ხსნიდნენ. მეცნიერების ამ გვარი მიმართულება გამოიწვია ცხოვრების სინამდვილემ, ხალხის დაცემულმა ეკონომიურმა მდგომარეობამ. მეტადრე საფრანგეთში სასტიკად გამოითქვა ეს უკიდურესი მიმართულება, როგორც პროტესტი,

სასწავლებლების გამრავლება და შემსუბუქება ყმაწვილებში [მოდუნდა] ქსასწავლებლებში. ჩვენც სწავლებლებს არ გვაძლევს, არა თუ კონკურსის ეგზამენებისთვის მოვამზადოთ ჩვენი შვილები, ანბანის სწავლებაც გვიკირდება, ამას წინად ბევრი ლაპარაკი იყო სამეურნეო, საქალბო და საოსტატო სკოლების დამართვაზე საქართველოში, მაგრამ ბევრი წყალი ჩაივლის, ვიდრე ამას მოვესწრებოდეთ. მუთაისის პროგინაზია, ნამდვილად ვიცით, უნდა გადაკეთდეს რეალურ სასწავლებლად. შიგობისი იქნებოდა, პროგინაზია პროგინაზიად დარჩენილიყო და ცალკე გაემართათ რეალური სასწავლებელი. არა თუ ერთი კლასიკური გიმნაზია და ერთი პროგინაზია, ორი და სამი რომ გაიხსნას მუთაისში, კიდევ საქმარისი არ იქმნება. მღენი და ვაჭარი, თავადი და აზნაური, ღარიბი და მდიდარი ყველანი სწავლისადმი მისწრაფიან. მგონებთ, ვისიც ჯერაარას უნდა მიაკციოს სათანადო ყურადღება ამ გარემოებას და დააკმაყოფილოს ჩვენი მოსაწონი სურვილი და კანონიერი მოთხოვნილება.

სველკერები

(„სწდილკეთის სააკენტოსის“)

აგვისტოს 16-ს

ამბარბუზში. გუშინ ხელმწიფე იმპერატორი და ხელმწიფე იმპერატრიცა ზღვის მანევრებზედ წაბანდნენ.

მარშალ. ობერ-ჰოლიცკეის-ტერმა გამოაცხადა, რომ აგვისტოს უკანასკნელს რიცხვებში ხელ-

ურის-ყოფა ბურჟუაზული წეს-წყობილობისა. შევლან ყველას ეკონომიური მიზეზები ელანდებოდა. მხლა მეცნიერების მიმართულება, შეხედულობა სხვა შეიქნა. ეკონომიურს მეცნიერებას თან მოჰყვა სოციალოგიური შეხედულობა. ამ შეხედულობით, ხალხი წარმოადგენს ორგანიზმს, რომლის სენი გამოწვეულია მარტო ერთის მიზეზით კი არა, სხვა-და-სხვა მიზეზებით. და თუ ყაჩაღობა დიდი სენია, მის ასახსნელად არა კმარა ერთი მიზეზი. აი სად არის უმთავრესი შეცდომა, რომელიც აფუქსავატებს, ძირს უთხრის ბატ. ლენინაშვილის წერილს. მაგრამ მაინც ამ წერილს ინტერესი არ აკლია და კარგი უქნია რედაქციას,—რომ იგი დაუბუქდაეს თავის ყურნალში.

ნ. უბნელი.

გაზი.

მწიფე იმპერატორი მოხანდებდა აქა...

პარიში. ადმირალი კურბე იწერება ჭყ-ჩეუდგან, რომ ესკადრამ შუა-დღის უკან ორს საათზე გამართნ თოფის-სროლა და ექვსს საათზე ჩინეთის 9 დიდი სამხედრო გემი და 12-ც პატარა დადუშა წყადში; გადარჩა მხოლოდ ორი მტრის გემი, რომელნიც მდინარით ზემოთ წავიდნენ; ჩინეთის კრუისის ბატარეები იძულებულ-ჰყვეს განიხილებულიყვნენ; ჭრანცუ-ზებს ექვსი კაცი მოეკვდათ და 27 დაეჭრათ; მტრის ზარალი შესამჩნევია; საფრანგეთის გემები ცო-ტათი არიან გაფრთხილებნი, მხოლოდ ერთი დადუშის-მატარებლის ქვაბი გასკდა. დაბე ესკადრას აწუნებდნ ჩინეთის ბრონდერები და დადუშის-მატარებლები; კურბეს განძრახვა აქვს ეს გემებიც დადუშოს და არსენალს დაუწყოს ზარბაზნის სროლა.

ბარლინი. ბაბელდერგის კომპოში იმპერატორი ვილჰელმი ცხენიდან ჩამოვარდა, მაგრამ მაშინვე ისევ ზედ შეჯდა და დაბრუნდა კომპოში; კუთები (მესკუელი) დაეეცა; საჭირთა მოსვენება, მაგრამ იმპერატორმა ჩვეულებრივს საქმიანობას თავი არ დაანება.)

ავგისტოს 17-ს.

პატივპაშაში. ცხენიანი-გვარდიის პოლკის კომანდირი, პოლკოვნიკი თავადი ბარიათინსკი დათხოვნილ იქმნა სამსახურიდგან ავადმყოფობის გამო.

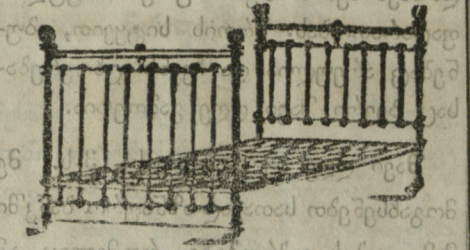
პარიში. ჩინელების ყველა ბატარეები მდინარე მინის გასწვრივ და უმთავრესი ბატარეები კინჰაის ფორტებისა განაადგურეს ჭრანცუზებმა; ზღვაში ჩარვატერთან ჩაწყობილი დადუშები გაუქმებულა; კანტონიდან გამოდევნილ იქმნენ საფრანგეთის კონსული და სხვა ქვეშევრდომნი და გონ-კონგში მოვიდნ.

რომი. ავგისტოს 27 (ახ. სტ.) ხოლოერიან პროვინციებში ამ სენით 64 კაცი მოკვდა.

განცხადებანი

საბა-სკულსან ობოკლანის ლეჰნიონი
პეტარის სურათით და ისყიდება ანხატის ეზოში მღვდლის ბრიგოლ მღებრივისას.
შასი ოთხი მანათი ადგილობრივ, ხოლო გაგზავნილ ოთხი მან და ერთი აბაზი. (10-8)

ინლისური ჩაინის კაროთაი.

ქრთის საწოლი 7 მანეთიდგან და ორის საწოლი 14 მანეთიდგან, მათი ლეიბეს, ზღვის ზღასათ გატენილი-დგან 8 მანეთამდინ. კიდევ შექმნილი ნიუ-თუბი იყიდება 25/6-თ უფრო იაფად, კიდევ სხვაგან სადმე: ბრიტანის მტკლასის ნიუთუბი, ჩაინუბი, სავანაქე, ს-მაქქე, ჩაის და სტოლის გოგუზები ჩანგ-ლეზობა, ფაინსაი, დასადგული, შიონს-საზანი, სტანკები, სუფოვნიკი, საწოლი, სუბი, რიუქები, გოფინკები, საჭაშური თუბები, ბლიუდები, სსსლათუბი, ტამ-ტუბი, საძქეკები, სამარილეები, გარნი-ტის საფეკები, უზაგირები ვანისა და ქალისა; ალირები, სდისტები, ტანისა-მოსის დასკადებლები, საბალა მკანტ-ლები, გაქები, უთაები, წისკვლეები, ხეჩები, ქალბები, გლიტები, ინგლისის თოფები და რეკლავები, შიუბი, ზარადები, კაპსიულები, საფანგები, ნახ-ბები, გატყარუქი, საბები, ჩუქები, წინდები, სუფრები, სადქატებისათვის რეკლავები, ემლიანი ჭურჭელი, მურა-ბები, კამიეტები, შიულები, სოუსები, სვდის ბადახი, დიმიტოვანები და სხვ. ინგლისურს. მალაზიებში № 156-157, 158, 159, და 160. ამ ნომრებს უფრადლება მაქციეთ. (100-41)

ინგლისის მსლასია

Table with 2 columns: Maison de confiance, and rows of numbers (1 3. 10, 1 3. 40, 1-20, 1-60, 1-40, 1-80, 1-60, 2, 1-80, 2 50).

საქეთისა 2...
იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რეკლავები, კრატები, ჭურჭელი, ჩაინუბი, გასლები, დანები, გოგუზები, ტამტები, კალმები, ქალაღი, შოკოლადი, კაკაო, კანფეტები, მურაბები, მაგნეზია, უზაგირები, კლეონგა, წინდები-განისა და ქალისა, ხელ-სახოცები, მაინტომის კალენგარი-სულ უკლავები 25-დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად, კიდევ სხვა რომელსამე მალაზიაში.
კინგ ქალაქს გარედამ 25 მანეთიდან 1,000 მანეთამდინ საქონელს გამოაწერს, გასაგზავნს არაფერს არ იხდის. (100-54)

პილის მინი

ბ. ბრნშტეინი
მიიღებს ავადმყოფებს დილით 10-საათიდან საღამოს 6-ს საათამდე ბოლოერიან პროსპექტზედ, მირონოვის სახლში, რომელიც უწინ ბელოისა იყო. (10-2)

ოქტობრი რეკონი ხელ ახლავ მიიღებს თვალაბი...
ავგისტოს 15-დამ (ძველი არსენალის ქუჩა № 17) დილის 9-10 საათზე. (6-1)

ვაჭრობა საღებავებით

სალაპამში ხმელი და თხელი შეზავებული ზეთით.
ლაში ზეთიანი და სპირტისა, სხვა-და-სხვა გვარი ხანზალი (კისტი) და ყოველნაირი კუთენილებანი საღებავით ვაჭრობისა-აქვე შეიძლება იმოვონ ერთგვარი თხალი ნივთიერება, რომელიც სინოტიეს აცილებს თავიდან. ხე, ქვა ანუ აგური, ამ ნივთიერებით დაფარული (Enduit hydrofuge)-მიუკარებელია სინოტიესათვის.
სხვა ქალაქებშიდამ მოთხოვნილებანი ცმაყოფილდებიან დაუკენებ-ლად. (70-42)

ინგლისის მალაზია

ამატებს თმას და ადრინდელ აქვე ისყიდება ჩინის ჰომადს ფეკს აძლევს, ფასი ერთი შუ-თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 შისა 2 მან., კატ ზანით 2 მანეთი და 28 პან.
(100-58)

არწახუნისულ ქარვასლაში

სასახლის ქუჩაზედ, იძლევა ქირით მალაზიები, სადგურები კანტორებისა, სავაჭრო სახლებისა და საწყობებისათვის. პირობების შეტყობა შეიძლება ქარვასლის კანტორაში. (25-17)

მაზანდა ჩაინის შვა

ბორავისა, რომელიც იყიდება თბილისის ბაზრებში, ლუქებში და ხელ-და-ხელ 1 ავგისტოლამ 16 ავგისტოლამ 1884 წ.
გამომცხვარი შური რუ-სეთის ფუქვილისა-1 გირ. 5 გ.
აჭურის ფუქვილისა: შირ-კელის ხარისხისა-1 გ. 2 1/2 გ.
მეორისა-1 გ. 2 გ.
იმავე ფუქვილ. თორქეში გამომცხვარი: შირველი ხარისხის -1 გ. 4 1/2 გ.
მეორისა-1 გ. 3 გ.
მესამისა-1 გ. 2 1/2 გ.
ჭკარის-მამი შური: შირველი ხარის. ლავაში 1 გ. 4 1/2 გ.
მეორის ხარის. ლავაში 1 გ. 3 1/2 გ.
მესამისა-1 გ. 3 გ.
მორხის ხორცი: შირველის ხარისხისა-1 გ. 8 გ.
მეორისა-1 გ. 7 გ.
სუბი-1 გ. 15 გ.
ტვკრის ხორცი-1 გ. 8 გ.
ღორის ხორცი: შირველის ხარისხისა-1 გ. 2 გ.
მეორისა-1 გ. 2 გ.
(2-საათ. და 30 წამ. შუადღის უკან. (მარასკეობით სანქარო 7 ს. 53 წ. დილ.)